

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

18. Quòd sacri Oratores sint etiam maximè Eloquentes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

Quod Sacri Auctores sint etiam maximè eloquentes.

CAP V T XVIII.

SED non habent Sacri Oratores *arcana semota*, (hoc enim unum obijicitur) verius dixi, non habent ineptias, eloquentes esse falso negaueris. Semper enim magni feci D. Aug. lib. 4. de do- D. Augustini, ut sincerum in omnibus, si in dina. hris. ea re lagax, & prudens iudicium: Vbi (inquit) fias. ca. 6. eos intelligo, non solum, nihil eis sapientius, verum etiam nihil eloquentius mihi videri potest. Et audeo dicere omnes, qui recte eloquentur, sicut intelligere, non eos aliter loqui debuisse sicut enim est quædam eloquentia, quæ magis ætatem iuueniem decet, est quæ senilem, nec iam dicenda est eloquentia, si personæ non congruat eloquentia. Ita est quædam, quæ viros summa auctoritate dignissimos, planeque diuinos decet. Hac illi locuti sunt, nec ipsis decet alia, nec alios ipsa. Ipsi enim congruit, alios autem quanto videtur humilior, tanto altius non ventositate, sed soliditate transcendit.

(Addit)

Possem quidem, si vacaret, omnes virtutes, & ornamenta eloquentie, de quibus inflatur isti: qui linguam suam nostrorum auctores- rum linguae, non magnitudine, sed rumore eloquunt, ostendere in istorum literis sacris, ne longè a- quo nobis erudiantis, & ab hoc seculo pra- hu superat, in beatum sæculum transferendis prouidentia diuina prouidit. Sed non ipsa me plus, quam dici potest in illa eloquentia delectant, quæ sunt his viris cum oratoribus gentili- um, Poeticæ communia. Illud magis admittor, & stupeo, quod ista nostra eloquentia ita- vi sunt, per alteram quandam eloquentiam suam, ut nec eis decet, nec emineret in eis: quia eam, nec improbari ab illis, nec ostenta- ri oportebat, quorum alteram fieret, si vita- retur, alterum putari posset, si facile agnosce- retur.

Hæc ille vir sapientissimus, quæ postquam subiecit, latissime probat exemplis, affert enim prolixos aliquot locos ex D. Pauli epistles, & Amos prophetia, in quibus colla, commata, periodos, figuræ, notat accuratius, quam illus Rhetor in Demosthene, aut Cice-

rone. Ad summum concludit auctorū elo- rum sapientiam, tanquam inseparabilem fa- mulam, non vocatam, sequi eloquentiam.

Quod Patres Ecclesie nonnulla etiam pīctō, & florenti stylō scripsierint.

CAP V T XIX.

ANimaduerte est etiam, plerunque in *Pater Ecclesie* sanctorum Patrum scriptis, nonnulla tam *sia cum dulcibus renidere flosculis elegantiarum, Rectorib.* tanta stylī suauitate delibera, tam concinnè, *decentant.* tamque a fabre facta, ut cum Rectorum præstantissimi venire in palmæ contentionem possint. Liber ex omni genere hic aliquot exempla delibare, quibus hunc librum felicioribus auspicijs claudere, atque obsignare possum. Incipiam à Nazianzeno, ecquis amabo, fuit artifex Epidicti generis peritor? Vide ut in oratione de sancto Paschate, ut ver describit ex adiunctis.

Ite γραπτά, &c.

Quæ latine hic reddam, quia pro- lixiora sunt.

REGINA (inquit) tempestatum pompas ducit *Ιεροφόρη.* Regi dierum, & pulcherrimo, codemque iucundissimo stipat veluti satellitio. *Ver, regina:* Nunc cœlum renidet purius, nunc sol al- tior, & auro similior, nunc orbis Lunæ pul- chior splendet, atque illibati stellarum chorū clarius enitescunt.

Nunc littoribus conciliantur fluctus, Soli nubes, aéri venti terra plantis, plantæ ocu- lis. Nunc fontes manant liquidius, & hiber- nis compagibus expediti, largius amnes flu- unti, prata collucent floribus, turgent gem- mis arbores, deroniti nitent herbatum tori, & per virentes agros agri lasciuunt. Iam naues, *Διλούπες* plurimum pijs refertæ vectoribus, cum *ευπίμους* celestam soluunt è littore, & alas velorum *πλωπές* explicant: mox leni cursu fluentibus a fluitant delphini, & suauissime quidem anhelantes tranquillo mari fidi comites nautas deducunt.

Lærus autem agricola serenum intruetur cœlum, & aratum reficit, frugum largitorem *Fer viles* Deum appellans, tum strenue boves auctores *agricolæ* cogit

Yyyy 3.